

De waterbuffels uit Tynaarlo

Op 1 juni 2024 stonden de spelers, trainers/coaches en familie en vrienden van JO-14 Tynaarlo/VAKO op, in de wetenschap dat die dag de KNVB-bekerfinale gespeeld zou gaan worden.

En daar hing nogal wat van af; Het zou de eerste grote prijs zijn die de samenwerkende verenigingen SV Tynaarlo en SV VAKO binnen zouden halen. Een overwinning zou onmeetbare consequenties hebben voor het sociaal-maatschappelijke klimaat in de gemeente Tynaarlo, voor de sponsor kansen van beide verenigingen, het zou het jeugdvoetbal in de kop van Drenthe een belangrijke impuls geven, het zou de lokale economie een slinger geven etc. En dan heb ik het alleen nog maar over de directe impact van een mogelijke zege. Indirect meen ik te kunnen beargumenteren dat de visstand in de Drentse Aa zou profiteren van een zege, maar ook dat de buxusmot (en andere invasieve exoten) door de versterking van de lokale identiteit door middel van het winnen van deze prijs de wacht wordt aangezegd. Genoeg; we dwalen af,.. Samenvattend; De regio kan een zege goed gebruiken!

De groene rookpotten van Jilje werden in beslag genomen voordat hij zijn auto had kunnen parkeren. 'Dat begint goed', zag ik hem denken. De tegenstanders en hun fans werden aangevoerd in 5 gelede bussen, uit Friesland. Echte Cupfighters, of zoals de Friezen zeggen; Kwapfjochters. (Denk ik, moet ik nog even googlen). Bij de warming-up werd duidelijk dat de Friezen de beker wel even mee naar Friesland zouden nemen; ze hadden kampioensshirts laten drukken, waar zij trots mee langs de Tynaarlo/VAKO fans paradeerden. Terecht zijn de Friezen een fier volkje, maar je kunt ook overdrijven. A jo hitsi foar de belt bedein, binnen de ieltjes gear. Ik bedoel maar. Hoezo invasieve exoot.

De wedstrijd begon. Wij waren de underhûn (underdog) zoveel was duidelijk. Maar soms zit het mee, en vallen alle klutballen jouw kant op. Zeg maar het tegenovergestelde van als je dorst hebt, maar het rietje wil maar niet in je pakje Wicky, terwijl je er nog wel zorgvuldig je naam op had gezet; Deze Wicky is van Ulbe.

En zo ging het. Al snel kregen wij vat op de tegenstander en begonnen zij vertwijfeld te raken. Bij Tynaarlo verzaakte niemand.

De Drentse Aa kon wel het nieuwe domicilie van de waterbuffel wezen. Koppig, moedig en onverstoort bleef ons middenveld en verdediging de opbouw van de tegenstander verstoren, elke afvallende bal was voor ons en voorin werd bij SVT/VAKO uitstekend samen gespeeld. Na een kwartier viel de 1-0, en dat was niet eens onze eerste grote kans,... Nog voor de rust viel de 2-0. Een daverende sensatie van het niveau FC Groningen-Inter Milan 2-0 (19-10-1983) of FC Groningen-Atletico Madrid 3-0(28-9-1983) was in de maak.

De pauze werd door menig fan benut om even het ondergoed te verschonen. Ik moest dat ook. Na rust was het billenknijpen. De bus parkeren is bij Jilje/Raymon/Dirkdaniel geen optie, maar dat was voor de zenuwen misschien beter geweest. Nu viel de aansluitingstreffer zo'n kwartier voor tijd. De tegenstander putte daar moed uit; Ljeppe!!,

drave!! enz. riep men elkaar toe. Voor noodgevallen heb ik altijd een Enigma-codeermachine bij me, dus al snel wist ik wat hun strijdplan was. (Ten behoeve van de lengte van dit stuk, zal ik daar nu niet over uitwiden). Maar bij de Friezen was de koek op!, net als bij ons overigens. Langzaam doofde het vuur onder de kroketten. De wedstrijd ging uit als een nachtkaars, maar de spanning bleef! Er kan natuurlijk nog een lucky goal vallen. De Friezen zijn ook zonder noemenswaardige consequenties weggekomen met de moord op Bonifatius, dus wie weet wat ze nog in de holle hawwe.) Zover kwam het niet; het bleef 2-1 en een kwartiertje na het laatste fluitsignaal stond het kampioensteam te hossen op het podium van de feesttent.

Mij liep de adrenaline tot zeker zondagmiddag door de bilnaad. Man, man, man, wat is dit gaaf! Ik koop volgend seizoen gewoon weer een seizoenskaart, als het mag van mijn vrouw! Bedankt, spelers en coaches, voor deze onvergetelijke herinnering!
Marc Wijnen